

قطار عمر زندگی انسان ها در زمانه ها، جریان دارد و در ایستگاه های مرتبط با فوت هر انسان پیاده می نماید، بنابراین آذوقه برای آخرت بباید جمع کردن و فرستادن، یعنی در این دنیا بباید کاشتن بذر محبت تا در آن سرای جواب محبت را درو کردن...